Nr. 7. Celje, 8. aprila 1883.

Kmetski prijatel.

Der Bauernfreund.

Izhaja vsako drugo in četerto nedeljo v mesecu, in košta s poštnino vred za celo leto 1 gld. 50 krajcarjev, za pol leta 80 krajcarjev.

Rokopisi se nazaj ne pošiljajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Za oznanila se plača za navadno vrsto 8 kr.

Denar za naročilo kmetskega prijatelja prosimo pošiljati v gosposke ulice številka (Herrengasse Nr. 6.)

Kmetski zbor.

Večkrat že smo opomnili, koliko prida bi imelo združenje kmetov med sabo za kmete, živimo v času v kterem se pravi: „Pomagaj si sam sebi!“ Danes vam prinesemo poročilo o zboru kmetov v Weitz-u, kterega smo vzeli iz štajerskega kmetskega časnika (Steierische Bauernzeitung). Iz izverševanja zbora, iz govorov, kteri so bili deržani pri tem zboru, naj si sklepajo naši kmetski prijatelji sami, koliko vredni in koliko poduljivi so taki zbori. Naš sodeželjan deržavni poslanec Posch ne dobi samo od štajerskih kmetov, kteri ljubijo napredek, in so ga volili, sposobne časti in spoštovanja, temveč čialajo ga tudi v deržavnem zboru, kjer sedi na levici in se poteguje odkritoserčno, pošteno in pogumno za svoj stan. Kmetovalec Posch je bistra glava, in ima serce za svoj stan. S premislikom in veseljem berite ljubi kmetski prijatelji besede svojega gornoštajerskega kmeta, kteri svojemu stanu že več let pomaga ne samo z besedami temveč tudi v dejanji!

Poročilo o kmetskem zboru.

Zbor v gostilni gospodo Haasa v Weiz-i obiskalo je 200 kmetovalcev, predsednik, deržavni poslanec gospod Alojz Posch, pozdravil je došle ude in njemu enako misleče može, ter razložil jim je namen društva.

Javna vprašanja naj bi se ne obravnavala po ošterijah pri pijači, ali tiho doma pri svoji družini, temveč v javnih od postave dovoljenih zborih, ker po tem načinu dobijo želje ljudstva večjo veljavo. Vlada je sperva spoznala kmetska društva na gornjo Avstrijanskem za društva deržavi nevarna; na energično interpelacijo (vprašanje), ktero je stavil gospod Posch voditelju vlade, izrekla pak je pozneje, da ne misli skrajšati pravice prostega zborovanja kmetom. Po tem se je napravilo na zgornjo Avstrijanskem kmetsko društvo, kteremu

Eine Bauernversammlung.

Wiederholt haben wir auf die Nützlichkeit hingewiesen, die die Vereinigung von Bauern für sie selbst hat. Wir leben in einer Zeit, wo es heißt sich selbst helfen. Heute bringen wir einen der „Steierischen Bauernzeitung“ entnommenen Bericht über die Versammlung des Bauernvereines in Weitz. Aus dem Gange der Verhandlung, aus den Reden, die gehalten worden sind, mögen unsere Freunde selbst den Schluß ziehen, wie werthvoll solche Versammlungen, wie lehrreich sie sind. Unser Landsmann, Herr Reichsrathabgeordneter Posch, genießt nicht nur in Steiermark bei seinen fortschrittlich gesinnten Mitbauern die höchste Achtung, sondern man zollt ihm diese auch im Reichsrathe, wo er auf der „linken“ Seite sitzend, für seinen Stand mit Offenheit, Biederkeit und Muth eintritt. Herr Bauer Posch ist ein heller Kopf, der ein Herz für seinen Stand hat. Erbauet Euch, liebe Freunde am Lande, an den Worten Eures obersteirischen Standesgenossen, der seit Jahren nicht nur mit Worten, sondern mit Thaten hilft!

Die Versammlung im Gasthause des Herrn Haas in Weiz war von 200 Gutsbesitzern besucht. Der Obmann, Herr Reichsrathabgeordneter Alois Posch, begrüßte die erschienenen Mitglieder und Gesinnungsgenossen und erläuterte den Zweck des Vereines. Die öffentlichen Tagesfragen sollen nicht auf der Bierbank oder im Familienkreise, sondern in öffentlichen gesetzlichen Versammlungen besprochen werden, weil die Wünsche der Bevölkerung dann mehr Gewicht erhalten. Die Regierung hat in Oberösterreich anfänglich die Versammlungen der freien Bauern für staatsgefährlich erklärt, in Folge einer energischen Interpellation des Herrn Posch an den Leiter der Regierung hat diese später erklärt, daß sie nicht daran denke, das gesetzlich gewährleistete Versammlungsrecht der Bauern zu schmälern. Daraufhin hat sich der Bauernstand in Oberösterreich organisirt und der dortige Verein, dessen Ehrenmitglied Posch ist, zählt jetzt schon 6500 Mitglieder.

Auch der steirische Bauernverein hat sich bisher immer innerhalb der bestehenden gesetzlichen Grenzen gehalten, er wurde in seinen bisherigen Versammlungen auch niemals auf Grund des Gesetzes beanständet, und es wird auch gewiß in Zukunft nicht nothwendig sein,

je gospod Posch častni ud, in ktero šteje do sedaj že 6500 udov.

Tudi štajersko kmetsko društvo se je deržalo do sedaj vedno po postavi, v zborih se mu do sedaj ni še nikolj postavno opoviralo, tudi upamo da v prihodnje ne bo treba postavno društvu podstavljati nog. Treba je, da stan, ki je še obilen na Štajerskem, zmanjšuje in peha pak od dneva do dneva zavoljo slabih razmér, potegne se za svoje potrebe sam, da pové v javnih zborih kar ga tlači in kar bi mu bilo treba v poboljšanje svojega stanu, da se njegove želje naznánijo tistim zborom, kteri so poklicani spolniti želje deržavljanov. Kakor se godi posamezni palici, ktero lahko vijemo ali celo prelomimo, če pa je več palic v butaro zvezanih in jih nikdo ni kos prépogniti ali celo zlomiti, ravno tako godi se z društvi. Posameznega človeka ne poslušajo, ja zgodi se, da se mu izbijejo njegove misli iz glave; celo društvo pak, kjer je mnogo kmetovalcev skupaj spravi svoja tirjanja v veljavo, pri tem pa še drug druzega poterjuje v svojih dobrih mislih in namenih.

Štajersko kmetijsko društvo bo imelo vedno dnevna vprašanja pred očmi, odborniki se pa dajo tudi radi podučiti, ne mislijo da bi se ne mogli zmotiti, temveč želijo spoznati želje svojih družbenikov po celi deželi.

Gospod Hofer iz Seiersberga govoril je o političnem in gospodarstvenem stanji kmetskega stanu. Ker je kmetski stan pokazal dovolj moči, ko se je odpravila podložnost tega stanu, vlada mu je začela nakladati leto za letom novih davkov. Pred vsem imenovati je davek od dohodkov, potem pride „prostovoljno posojilo“ ktero je prav za prav prisiljeno. Ker pa kmetje radi darujejo za deržavo, posrečilo se je skupaj pripraviti potrebnega denarja. Poznej dovolilo se je uradnikom in vojakom, kteri so v svoji gorečnosti preveč podpisali, znižali podpisani denar po družinskih razmerah. Po tem prišla je leta 1859 vojska in ta papir ali dolžna pisma zgubili so skoraj tretinjo veljave. Kmet je dal do tega časa skoraj petdeset milijonov za oproščenje grunta, za davek od dohodkov in za večino nacijonalnega posojila. To pa je vse zginilo.

Potem so prišli časi, ko se je postava proti vohernikom odpravila. Denarna stiska, ktera je pripravila ašijo za srebro tako visoko, da ni za misliti, pripravila je tudi domišljeno vrednost naših posestev pri cenenji ali prodaji ravno tako visoko, in stroški za premenbo posestva morali so se plačati po taisti ceni; obravnave zapuščenja so se trajale po ti ceni, in še sedaj, ko nima srebro nobene više veljave več, jemlje se za plačilo davkov še vedno tista vrednost. Če pa se je veljava denarja povikšala za 30%, so posestva za tretinjo manj vredne; k tem pa pride še dandanašni kordem Vereine Prügel unter die Füße zu werfen. Es ist nothwendig, daß ein Stand, der in Steiermark noch sehr mächtig vertreten ist, der aber leider in Folge der wirthschaftlichen Verhältnisse von Jahr zu Jahr mehr im Aussterben begriffen ist, seine Angelegenheiten selbst in die Hand nimmt und sich über sein Wohl und Wehe in öffentlichen Versammlungen ausspricht, damit seine Wünsche zur Kenntniß jener Körperschaften kommen, die berufen sind, denselben zu entsprechen. Geradeso, wie ein einzelner Stab nach Belieben hin- und hergebogen und schließlich auch gebrochen werden kann, während mehrere solcher Stäbe in einem Bündel beisammen weder gebogen noch gebrochen werden können, so ist es auch im Vereine. Der Einzelne wird nicht gehört, er kann sogar leicht in seinen Ansichten wankend gemacht werden, aber eine Versammlung, wo eine große Anzahl von Grundbesitzern beisammen ist, wo sich Einer an der Ueberzeugung des Andern kräftigt, kann ihre Forderungen zur Geltung bringen. Der steirische Bauernverein wird stets die Tagesfragen, welche seine Standesgenossen betreffen, im Auge behalten, der Ausschuß wird sich aber auch belehren lassen, er nimmt nicht die Unfehlbarkeit für sich in Anspruch, sondern will die Ansichten den Mitgliedern in den verschiedenen Theilen des Landes kennen lernen.

Herr Hofer aus Seiersberg sprach über die politische und wirthschaftliche Lage des Bauernstandes. Durch den glänzenden Beweis von Kraft, welchen der Bauernstand bei Aufhebung des Unterthansbandes geliefert hat, ist die Regierung veranlaßt worden, uns fort und fort mit neuen Steuern zu beglücken. Vor Allem mit der Einkommensteuer. Dann kam das „freiwillige Anlehen“ mit der Zwangsanleihe im Hintergrunde. Es ist Dank der Opferwilligkeit der Bauern gelungen, die erforderliche Summe aufzubringen. Später hat man dann den Beamten und Militärs, welche sich in ihrem patriotischen Eifer bei der Zeichnung überangestrengt haben, anheimgestellt, die gezeichneten Beträge nach ihren Familien- und sonstigen Verhältnissen zu vermindern. Dann kam der Krieg von 1859 und die Papiere verloren fast den dritten Theil ihres Werthes. Der Bauer hatte also bishin geleistet fünfzig Millionen für die Grundentlastung, die Einkommensteuer und einen großen Theil des Nationalanlehens. Das Alles ist verschwunden.

Ueberdies kamen nun auch die Zeiten, in welchen das Wuchergesetz aufgehoben war. Die Geldkrise, welche unser Silber-Agio auf eine unerhörte Höhe hinaufgeschraubt hatte, hat den scheinbaren Werth unseres Besitzes bei Schätzungen und Verkäufen auf eine ungewöhnliche Höhe gebracht und die Veränderungsgebühren mußten nach diesen Schätzungen geleistet werden, die Verlaßabhandlungen wurden nach diesen Schätzungen gepflogen, und jetzt, wo das Silber-Agio verschwunden ist, werden die Werthe von damals noch immer angenommen. Wenn aber der Geldwerth um 30 Percent gestiegen ist, so sind die Besitzungen um ein Drittel weniger werth. Dazu kommt noch die gegenwärtige allgemeine Blutsteuer, beziehungsweise Krüppelsteuer. Da ist es kein Wunder, daß der Bauernstand in seine jetzige ungünstige Lage gekommen ist. Der Steirer hat gethan, was er konnte und es ist von ihm nicht mehr zu ver-

vavi davek, ali davek tistih ki niso sposobni za vojaški stan. Po vsem tem se ni čuditi, da je prišel kmetski stan v tako slabo stanje. Štajerci naredili so, kar jim je bilo mogoče, več tirjati od njih se ne more. Štajerci zboljšali so kmetijstvo, kjer so bilo pred 40 letmi pu čave bližčijo se sedaj cveteče livade. kmetsko blagostanje pa se je vender zmanjšalo. Če se bo godilo tako, mora vsak mož obupati; on pozabi na svojo moško veljavo, in štajerska beseda po tem takem ne more več imeti svojega zaupanja. Kolikokrat sem čul po ptujih deželah: „Štajere je pošten mož."

Koliko naših sodeželjanov pa je, kteri sedaj pri visokih davkih ne morejo deržati dane besede, ter ne morejo plačati, kar so obljubili. Deležnost delovanja pri javnih delah je opešala. Kolikor bolj so se župani trudili, delati za blagor svoje občine, toliko več dela se jim je nakladalo, zdaj pa je treba volilce vlačiti k volitvam za lase, in revni volilc plačajo rajše po postavi določeno kazen, kakor da bi prišli k volitvam župana.

Koliko smo se morali učiti, in kako so nas molzle stranke! (Dobroklici od nazočih). Ali pa se sedaj ne zaverže vse to, kar se je storilo popred dobrega, ali se mož ne preganja, ki bi rad stal na svojih nogah, ki bi rad ravnal po svoji vesti, na take načine, da se to ne sme imenovati po krist janako! (Živahni dobroklici!) Če bi bili mi imeli leta 1850 to znanje, kakor ga imamo sedaj, bi se ne bilo zgodilo marsikaj. Za to spoznanje zahvaliti pak se moramo liberalni stranki, ktera nam je dala prosto šolo. Kake so bile šole popred? Reklo se je otroku, ni treba več, da le zna svoje ime podpisati, in da vé koliko je trikrat četiri. Gospod Hofer nadaljuje, da moramo biti veseli nove šole, ktera uči mladost kar mora vediti mož. Če ne bomo napredovali, bomo danes ali jutro drugimu olikanemu stanu v smeh, in naredijo z nami, kar hočejo. Ravno sedaj borujejo se zopet zoper našo šolo; nam pa bi bil čas, in naša dolžnost naznaniti skupno in odkritoserčno, da hočemo imeti sedajno šolo. Potrebna oproščenja naj bi krajni šolski svet smel dovoliti (Bravo! to se je že tako dobro izkazalo!) otroku pak, ki je ukaželjen naj se ne jemlje priložnost učiti se kaj koristnega, šola je nar višja čez vse in perva za življenje. Če se pravi, da je omika zlo, in da je postal kmet slabeji, odkar bere časnike, odgovoriti se mora, da bi bili potem takem učeni možje in učitelji ljudstva nar bolj pokvarjeni in nar slabši. (Živahni bravoklici). Koliko pa se vender moramo mi še učiti, da se bomo pripravili skoz svoje življenje enako drugim narodom! Naše geslo je, sklene govornik: „Daj Bogu, kar je Božjega, cesarju, kar je cesarjevega! Boj se Boga in druzega ne! (Dobro). Ljubi Boga čez vse svojega bližnjega

langen. Er hat die Landwirthschaft verbessert; wo vor vierzig Jahren Wüsten waren, hat er die schönsten Fluren geschaffen und doch ist sein Wohlstand gesunken. Unter solchen Umständen muß Verzweiflung den Mann erfassen; er vergißt seine Manneswürde und das steirische Wort verliert seinen Werth. Wie oft habe ich in der Fremde das ehrende Zeugniß gehört, der Steirer ist ein biederer Mann. Und wie viele Standesgenossen sind jetzt durch den übermäßigen Steuerdruck außer Stand gesetzt, ihrem Worte, ihren Verpflichtungen nachzukommen. Die Mitwirkung an öffentlichen Angelegenheiten ist erlahmt. Die Gemeindevorsteher, je mehr sie sich bestrebten, für das öffentliche Wohl zu wirken, haben umsomehr Geschäfte aufgebürdet erhalten, und jetzt muß man zu den Wahlen die Wähler beinahe bei den Haaren herbeiziehen und nichtbemittelte Grundbesitzer zahlen oft lieber ihre Strafe, als daß sie sich zu Gemeindevorstehern wählen lassen.

Welche Schule haben wir durchmachen müssen und wie sind wir von gewissen Parteien ausgezogen worden! (Beifall.) Wird jetzt nicht Alles verworfen, was früher Gutes geschaffen wurde, wird nicht der Mann, der auf eigenen Füßen stehen und sein gutes Recht selbst verfechten will, auf eine Weise befehdet, die man nicht löblich und nicht christlich nennen kann? (Lebhafter Beifall.) Wären wir im Jahre 1850 auf dem Punkte der Erkenntniß gewesen, auf dem wir heute sind, so wäre Manches ungeschehen geblieben. Diese Einsicht und Erkenntniß haben wir aber der liberalen Partei zu verdanken, welche uns die freie Schule gegeben hat. Wie war die Schule früher? Da sagte man, das Kind braucht nicht mehr als seinen Namen zu schreiben und zu wissen, wieviel 3 mal 4 sei. Wir haben allen Grund die freie Schule zu begrüßen, weil sie der Jugend lehrt, was der Mann im praktischen Leben wissen muß. Wenn wir nicht vorschreiten, so sind wir heute oder morgen die Aschenbrödel der vorgeschritteneren Bevölkerung gegenüber. Gerade jetzt wird wieder gegen diese freie Schule angekämpft, und es wäre zweckmäßig, wenn wir vereint erklären würden, wir wollen die jetzige Schule behalten. Die nothwendigen Befreiungen soll der Ortsschulrath nach Möglichkeit gewähren (Bravo! Das hat sich auch bewährt!), aber keinem Kinde, welches was Ordentliches lernen will, soll diese Möglichkeit genommen werden, denn die Schule ist das Erste und Oberste. Wenn man sagt, die Bildung ist ein Uebel und seit der Bauer Zeitungen liest, ist er schlechter geworden, so muß erwidert werden, wenn die Wissenschaft schlecht macht, dann müßten vor Allem unsere wissenschaftlich gebildeten Lehrer schlecht sein. (Lebhafter Beifall.) Wer weiß, wie viel wir noch lernen müssen, um uns durchzubringen gegenüber den anderen Nationen. „Unsere Devise," schließt der Redner, „heißt: Gib Gott, was Gottes ist, aber dem Kaiser, was des Kaisers ist. — Fürchte Gott und scheue Niemand. (Lebhafter Beifall.) Liebe Gott und Deinen Nächsten wie Dich selbst." (Beifall.)

Der Bürgermeister von Weiz, Herr Franz Mosdorfer, beleuchtet den Vorwand der Conservativen, die Schulnovelle bezwecke die Herabminderung der Schul-

pa, kakor samega sebe! (Dobro). Potem pojasni gospod župan iz Weiz-a, da konservativni pravijo nova šoleka novela (pristavek do postave) ima namen pomanjšati šolske stroške, pri tem pa se je vender napravilo na Češkem mnogo srednih šol in v Pragi celo češka univerza (višja šola).

Deržavni poslanec Posch govori: Vsaka vlada do sedaj je obljubila kmetovalce rešiti iz nadloge, deržala pa do sedaj še ni nobena vlada svoje besede. Tudi sedajna vlada, bojevajoča se proti poprejšni, obljubila nam je poboljšati vsa zla, ktera je brez vsmiljenja razkrila, če pride do deržavnega kermila; obljubila nam je lepo jutrajno zarjo blagostanja.

Kaj pa se je do sedaj za nas naredilo? (Klici: Nič!). Različne postave so se napravile, gruntni davek se je prenaredil, pa tako, da se kmetu s tem ni pomagalo. Tudi druge postave so se vpeljale. Da bi se ne pilo preveč žganja, vpeljali so postavo za prodajalce žganja. Pa ravno, kakor pri drugih postavah, vtisnil se je tudi pri ti postavi stavek, kteri določi, da ravno tista deželа, ktera je bila primorana prositi za postave zoper pijanost, plača samo polovico odločenega davka. Ali se je morda poboljšalo kmetakemu stanju blagostanje po noveli za deželno brambo? Ta novela daje posebna oproščenja teologom (seminaristom, ki študirajo za duhovne) nikakor pa ne kmetskim sinovom, kteri morajo sedaj iti na vojaško vizitirengo še v četertem letu. Jaz se bojim, da se ne bo v prihodne vzel iz pervega letnega reda nikdo v vojake, ker pamet dandanes kraljuje za vse namene, ker bati se ni treba, da bi jim utekel mladeneč, zasačijo ga še zadnje leto, ko je že morda 24 let star. Če je to kmetskemu stanu prid, naj razsodi vsak kmet sam. Pri novi postavi za hišne davke so se pritožili ravno tisti poslanci, kteri so glasovali za to postavo, da se preveč ostro po postavi ravna. Jaz nisem glasoval za to postavo, ker ne dam rad drugemu noža v roke, kteri bi ga gotovo porabil raniti mene. Mislim, da ni moško sovražniku izročiti orožje in ga prositi potem milosti. Milosti prositi štajerskemu kmetu ni dostojno, to mu bi bilo sramotljivo. (Dobro!) Po novi postavi pa mora plačati revni kmet od svoje revne koče ravno tako davek kakor bogatin od svoje palače. Pri volitvenem redu pa je drugače, tam ima 200 goldinarjev davka od plemenitaša ali velikega posestnika večjo vrednost za deržavo, kakor 500 goldinarjev od navadnega moža. Če se dajo posebne pravice, naj se tudi tem pravicam enake dolžnosti naložijo, to je ravnopravnost. Če se nadalje misli, da se bo prišlo slabostanji kmetov okom, če se prepove deliti kmetska posestva med sinove in se napravijo tako imenovani fidejkomisi, pri kterih mlajši sin je izključen od podedovanja, jaz nimam enakih misel. Mislim, da se misli ravno en del kosten, indem er darauf hinweist, wie gleichzeitig in Böhmen eine Reihe neuer Mittelschulen geschaffen und in Prag eine zweite Universität errichtet wird.

Reichsrathsabgeordneter Posch: Die verschiedenen Regierungen haben jedesmal die Rettung des Grundbesitzes aus seiner Lage versprochen, ihr Versprechen jedoch nicht eingelöst. Auch die gegenwärtige Regierung hat bei Bekämpfung der Partei, die früher am Staatsruder war, die Uebelstände der früheren Zeit dargethan und versprochen, daß, sobald sie die Zügel in der Hand hat, für uns die Morgenröthe einer neuen Zeit hereinbrechen werde. Und was ist bisher geschehen? (Rufe: Nichts!) Man hat verschiedene Gesetze gemacht und die Grundsteuerregulirung durchgeführt in einer Art, durch welche die materielle Lage des Bauernstanoes nicht verbessert wird. Man hat auch andere Gesetze eingeführt. Man wollte den übermäßigen Genuß von Alkohol verhindern und hat ein Branntweinschank-Steuergesetz eingeführt. Allein hier, wie bei anderen Gesetzen, hat man einen Paragraph eingeschoben, wonach gerade dasjenige Land nur den halben Steuersatz zu leisten hatte, in welchem man zwei Jahre vorher ein eigenes Trunkenheitsgesetz einzuführen genöthiget war. Oder hat man durch die Wehrgesetznovelle die materielle Lage des Bauernstandes gehoben? Dasselbe enthält Begünstigungen für die Theologen, aber nicht für die Bauern, welche nun auch noch in der vierten Altersclasse herangezogen werden. Ich fürchte, daß, wie man ja überhaupt politisch klug ist, in Zukunft die erste Altersclasse überhaupt nicht sehr stark heranziehen wird, weil man sie in der vierten Classe ohnehin hat. Ob ein solcher Zustand für die materielle Lage des Bauernstandes vortheilhaft ist, das mögen Sie sich selbst überlegen. Bei der neuen Hausclassensteuer haben gerade die Vertreter jener Länder, welche für das Gesetz stimmten, sich über die strenge Handhabung desselben beschwert. Ich habe nicht dafür gestimmt, weil ich nicht von vorne herein Organen das Heft in die Hand geben will, welche dasselbe gegen mich ausnützen wollen. Ich halte es nicht für männlich, Jemandem das Heft in die Hand zu geben und dann um Gnade zu bitten. Das Bitten um Gnade ist des steirischen Bauers unwürdig (Beifall). Nach dem neuen Gesetze soll der ärmliche Wohnraum des Bauers gerade so bezahlen, wie der Saal des fürstlichen Palastes. Wenn es sich aber um das Wahlrecht handelt, da hat man Unterschiede gemacht, da sind die 200 fl. Steuer eines landtäflichen Besitzers mehr werth für den Staat als die 500 fl. des Plebejers. Wenn man Vorrechte einräumt, dann soll man diese Vorrechte auch auf die Verpflichtungen ausdehnen.

Wenn man weiters glaubt, durch die Aufhebung der Freitheilbarkeit und Einführung des Höferechtes der Enterbung der zweitgebornen Kinder und Schaffung bäuerlicher Fideicommisse den volkswirthschaftlichen Aufschwung zu fördern, so kann ich diese Ansicht nicht theilen. Ich glaube, daß man die Kinder nur zu dem Zwecke enterben will, damit man die Alleinerben dann von Seite der Staatsgewalt noch mehr in Anspruch nehmen kann, durch die Freitheilbarkeit wird der bäuerliche Besitz nicht verschwinden. Der Großindustrielle

otrok spraviti ob dedovino (erbščino), da bi potem tisti, ki so podedovali vse, morali plačati deržavi še več denarja. Po prosti delitvi kmetakih posestev ta posestva gotovo ne zginejo.

Velik obertnik ali velik posestnik gotovo ne bo kupoval samo malih delov posestev, temveč vsakokrat cela posestva.

Če pa pregledamo, kar je storila vlada do sedaj za štajersko deželo, vidimo, da vlada ni delala kakor mati, temveč kakor mačeha. Mi moramo spolniti svoje dolžnosti vsako leto prav natanjko do zadnjega krajcarja, in akoravno je treba vsako leto vzeti denarja vnovič na posodo, namerja vlada dati deželi, ktera deržavi ničesar ne donaša, darilo od več milijonov goldinarjev.

O novih predlogah za davke govoril je gospod Schnetz iz Feldbacha: Mislim, da bi bil čas pečati se nekoliko z predlagami novih davkov, da moremo še v pravem času naše prošnje in vgovarjanja predložiti merodajnim krajem. Dandanašna vlada obložila je nas zemeljske (gruntne) posestnike že tako z povikšanjem gruntnega in hišnega davka, s petrolejevo in kavno dačo, in s povikšanjem davkov za ves potreben živež male kmetovalce že tako težko, da se zdi neverjetno, da bi mogel mali posestnik in mali obertnik še plačati toliko davka. Zdaj pa pride k tim davkom še davek od dohodkov in zraven še osebni dohodkovi davek kmetu, kteri nima zase dovolj dela, in preskerbi vožnjo s svojimi konji ali volovi za druge, bodisi za poljedelstvo, ali za vožnjo derva, ali kaj druzega, in si zasluži s tem par goldinarjev, plačati bo moral davek od zaslužka in če je zaslužek viši kakor 400 gold. na leto zraven še dohodni davek.

Po načertu za dohodni davek II. reda, plačati bo moral svoj dohodni davek vsak poselj, ki ima na leto 100 goldinarjev ali na mesec 8 gold. in 50 krajcarjev in živež zraven, vsak delavec, vsak pomagač, vsak komi, ki zasluži na teden čez dva goldinarja; in gospod kteri ima služabnika ali delavca mora plačati davek za njega, kaj pa mu potem ostane druzega, kakor poslu ali delavcu odtergati toliko od zasluženega lona (plače); kam pa bo to peljalo? Dela se bodo podrala. Dobre posle, kteri so sedaj že tako prav redki, plačati bo moral gospodar dražje, in pri tem jim še plačo davka odpustiti; večina delavcev pak se ne bo pogodila v službo, ker zaslužijo si večidel na dan ravno toliko, kakor v službi, in davka jim ni treba plačevati.

Jaz se toraj bojim pred novim davkom, kterega vlada predlaga, ker gruntni posestniki in obertniki na drobno morajo se s tém davkom popolnoma vničiti, zato mislim da je moja dolžnost, na znanje und Großgrundbesitzer kauft nicht Parzellen, sondern ganze Realitäten.

Wenn wir die bisherigen Leistungen der gegenwärtigen Regierung überblicken, so finden wir, daß der Grundbesitz in Steiermark und das Land Steiermark von der Regierung nicht sehr wohlwollend, sondern äußerst stiefmütterlich behandelt werden. Unsere Pflichten müssen wir aber bis zum letzten Kreuzer leisten, und obwohl jedes Jahr ein neues Anleihen nothwendig wird, so ist die Regierung doch in Begriffe, einem anderen Lande, welches nichts leistet, ein Geschenk zu machen, das sich nach Millionen beziffert.

Ueber die neuen Steuervorlagen sprach Herr Schnetz aus Feldbach: Ich glaube es ist an der Zeit, sich bezüglich der neuen Steuervorlagen ernstlich zu kümmern, um noch rechtzeitig an die betreffenden Stellen Vorstellungen und Bitten zu richten. Die gegenwärtige Regierung hat uns Grundbesitzer ohnehin schon mit der Erhöhung der Grundsteuer, der Gebäudesteuer, der Petroleum- und Kaffeesteuer, sowie den übrigen Lebensmittelsteuern derart in die Höhe geschraubt, daß es kaum möglich erscheint, wie der Grundbesitzer und der kleine Gewerbsmann dieselbe noch erschwingen kann, jetzt soll nun noch zu allen dem die Erwerbsteuer, die Einkommensteuer und eine Personal-Einkommensteuer kommen. Ein Grundbesitzer, der künftighin sein Fuhrwerk, welches er nicht nur allein für sich benützt, zum Anbaue bei seinen Nachbarn, zu Holz-, Material- und Schuttfuhrwerk verwendet und somit einige Gulden verdient, und dies als Nebenbeschäftigung gilt, wird eine Erwerbst. und übersteigt dieser Verdienst die Summe von 400 fl., eine Einkommensteuer zahlen müssen.

Nach dem Erwerbsteuer-Entwurf II. Cl. wird jeder Dienstbote, der einen Jahreslohn von 100 fl. oder einen Monatslohn von 8 fl. 50 kr. nebst Verpflegung hat, ein Arbeiter, Handwerksgeselle, Commis, der einen Wochenlohn über 2 fl. nebst Verpflegung hat, eine Erwerbsteuer zahlen müssen, und der Grundbesitzer oder der Dienstgeber ist es, der für seinen Dienstboten oder Arbeiter die Steuern einzuzahlen hat. Freilich bleibt ihm das Recht, dieselbe von dem Lohne abzuziehen, allein zu was wird das führen? Es wird nur die Arbeiten vertheuern. Ordentliche, brave Dienstboten, die jetzt ohnehin schon selten sind, wird man besser zahlen müssen und ihnen die Steuer einlassen; die meisten aber werden sich in kein Dienstverhältniß einlassen, weil sie sich als Taglöhner der Steuerzahlung leichter entziehen können.

Ich befürchte sonach, daß durch diese von der Regierung beantragten Steuern die Grundbesitzer sowohl als die meisten kleinen Gewerbsleute nach und nach verarmen und somit total zu Grunde gerichtet werden und erachte es als meine Pflicht, heute schon, nachdem es noch Zeit ist an die maßgebende Stelle heranzutreten, folgenden Antrag einzubringen: Der Vereinsausschuß werde beauftragt, eine Petition an beide Häuser zu richten, dieselben mögen sich gegen die Regierung veranlassen, daß dieselbe ihre Vorlagen freiwillig zurückziehe. Ferner seien sämmtliche Reichsratsabgeordnete der steiermärkischen Landgemeinden aufzufordern, bezüglich dieser Steuervorlagen gegen die Regierung Stellung zu nehmen,

dati merodajni stopinji naše misli, toraj predlagam sledeče: Društvenemu odboru naj bi se ukazalo peticijo poslati obem državnim zboroma, da bi ne priterdili vladi pri tih predlogah, ali pa vlado pregovorili, da te predloge vzame prostovoljno nazaj. Nadalje naj bi se zahtevalo od vsih poslancev voljenih po kmetih na Štajerskem, da bi glasovali in govorili proti tem vladnim predlogam, in če jim ni mogoče oziroma na svojo stranko, svojemu poslanstvu odreči se, in dati volitev druzega poslanca svojim volilcem.

Poslanec državnega zbora gospod Posch izrekel je za gotovo, da bo glasoval proti namerjenim davkom, ktere moramo le obžalovati, kar se tiče javnega življenja. Ravno ta čas ko socializem začenja povzdigovati se, ko sodniki in porotniki sedijo po več dni soditi pregrehe socijalistov, se upa vlada priti s takimi predlogami. Jaz mislim, da ni pravično nakladati delavcu, kteri nima ne od države ne od druge državne družbe čisto ničesa, zraven direktnih davkov še druge nedirektne. Ta davkarija gre tako dalječ, da bo moral vsak kmet, kteri si zasluži na leto zraven svojega kmetovanja 20 goldinarjev, plačati za dohodnino 3 goldinarje in 50 krajcarjev in za druge naklade zopet 3 gold. in 50 krajcarjev državni blagajnici za davke. Redno zasluži vsak moški delavec na leto čez 300 goldinarjev, in bo moral plačati davek; župani pa, kteri še dandanašni ne vedo, kam s svojim delom, postali bodo potem v resnici težaki posameznim uradnijam; da iznajdejo takih ljudi, kteri morajo davke plačevati; in kaznovani bodo nazadnje, če niso prav rajtali. Jaz rečem odkritoserčno, preden bi se pripravil k temu delu, rajši bi se odpovedal županiji, ter bi plačal kazen, ktera je postavno odločena.

Državni poslanec gospod Posch naznani nadalje, da tudi naloge v hranilnice niso proste od rentnega davka; poštne hranilnice pa so proste davka. Kapital odvzame se deželnim blagajnicam, toraj se je od države napravila konkurenca drugim hranilnicam, denar tekel bo v poštne hranilnice, od kterih gruntni posestniki ne dobijo nič na posodo. Tudi pri privatnih posojilih ne bo zadet z davkom posojevalec, temveč dolžnik.

Kmetakemu posestniku se denar po rentnem davku odtegne, in se po poštnih hranilnicah v državno blagajnico dopeljuje.

Gospod Schnetz misli, da bi bila imela vlada priložnost ravno pri poštnih hranilnicah spolniti obljubo, da bo gruntnim posestnikom pomagala na noge; naj bi dala vloge, ktere se obrestijo od poštnih hranilnic za tri od sto gruntnim posestnikom za tri od sto na posodo, če vlada misli v resnici pomagati kmetu, naj mu ne odtega denarja.

Pri glasovanji sprejet je bil predlog gospoda dieselben mit allen ihnen zu Gebote stehenden gesetzlichen Mitteln zu bekämpfen oder, wenn sie aus Parteirücksichten dies nicht thun können, ihre Mandate niederzulegen. (Beifall.)

Reichsrathsabgeordneter Posch erklärt, daß er selbstverständlich gegen die Steuervorlagen sprechen werde (Beifall), welche vom socialpolitischen Standpunkte zu bedauern sind. Während die sociale Frage an allen Ecken des Reiches zu pochen angefangen, während die Schwurgerichte genöthigt sind, wochenlang über die sociale Frage zu Gericht zu sitzen, hat man sich gerade zu dieser Zeit mit solchen Gesetzen herausgewagt. Ich halte es für nicht gerechtfertigt, daß man den letzten Arbeiter, welcher nichts vom Staate und der Gesellschaft hat als das, was er durch seiner eigenen Hände Arbeit verdient, auch noch neben der indirecten Steuer zur directen Steuer heranzieht. Das geht so weit, daß jeder Bauer, der über 20 fl. im Jahre Nebenverdienst hat, schon 3 fl. 50 kr. Erwerbsteuer und vielleicht an Umlagen noch einmal 3 fl. 50 kr., somit zusammen 7 fl. an die Staatscasse abzuführen hat. In der Regel wird jeder männliche Arbeiter über 300 fl. Einnahmen haben und daher zur Zahlung der Erwerbsteuer kommen, und die heute schon überhäuften Gemeindevorsteher werden dann als Handlanger für die einzelnen Behörden benützt werden zur Ausfindigmachung von Steuerobjecten (Beifall) und werden noch bestraft werden, wenn sie nicht richtig tatirt haben. Ich erkläre offen, ehe ich mich zu diesem Dienste für den Staat herbeilasse, werde ich die Stelle eines Gemeindevorstehers nicht mehr annehmen und lieber jedesmal die gesetzlich bestimmte Summe bezahlen. (Beifall.)

Reichsrathsabgeordneter Posch verweist darauf, daß auch die Sparcasse-Einlagen von der Rentensteuer nicht befreit sind, wohl aber die Einlagen in die Postsparcassen. Man hat es darauf abgesehen, den Sparcassen in den Postsparcassen eine Concurrenz zu schaffen. Das Capital wird den Landsparcassen entzogen und den Postsparcassen zuströmen, aus welcher die Grundbesitzer keine Darleihen bekommen. Auch bei Privatdarleihen wird nicht der Darleiher, sondern der Schuldner getroffen werden. Dem bäuerlichen Grundbesitzer wird also durch die Rentensteuer der bisherige Credit entzogen und das Capital wird auf dem Wege der Postsparcassen der Staatsrente zugeführt werden.

Herr Schnetz findet, bei den Postsparcassen hätte die Regierung das beste Mittel gehabt, ihrem Versprechen, dem Grundbesitzer aufzuhelfen, gerecht zu werden. Sie soll die dreipercentigen Postsparcassen-Einlagen wieder dem Grundbesitzer für drei Percent als Darlehen geben. Wenn es der Regierung ernstlich zu thun ist, dem Bauer zu helfen, so darf sie ihm nicht das Capital noch entziehen.

Bei der Abstimmung wird der Antrag des Herrn Schnetz einstimmig angenommen und Herr Posch richtete an die Versammlung folgendes Schlußwort: Sie haben heute gehört, daß in den Versammlungen des Bauernvereines nur Fragen, welche für den Bauer ein allgemeines Interesse haben, besprochen werden, Fragen, welche geradezu unsere Existenzbedingungen be-

Schnetza enoglasno, in gospod Posch je sklenil zbor z sledečimi besedami: Slišali ste danes, da se v kmetskem društvu pogovarja samo o prašanjih, ktera imajo važnost za kmeta, prašanja, ktera se tičejo pogojev, ali bomo mogli živeti ali ne. Vidili ste, da se pri naših pogovorih ne oziramo na drugo, kakor na to, kar je kmetu v prid. Vidili ste, da nam ni mar za verno prepričanje različnih udov, da ima vsak prosto voljo živeti po svoji veri, nam ni druzega mar, kakor poboljšati materijelno stanje kmetskega stanu v političnem in obertnijskem oziru. Za kmeta se dosedaj ni storilo še veliko, ker ravno kmetski stan je bil oproščen na zadnje, in se ni pečal do sedaj za politična vprašanja v državi. Mi smo poskusili zagrabiti za kolo, ktero goni celo državno mašino, in ga pripeljati naprej na tisti kolovoz, na kterem mislimo, da se bo vertilo kolo v naš prid. Vpljiv na državne sklepe pa imamo samo tedaj, če podpira naše sklepe velika množica kmetskih udov. Danes že štejemo za ude društva več sto županov in šteje društvo že 1600 udov, vidili ste d a s upamo po moško razodeti svoje želje tudi nazočim prav ostrim namestnikom vlade. Govornik potem je sklenil zborovanje z klicom „Živio“ cesarju, kteri je poterdil društveno postavo, ktera nam je omogočila zgovoriti svoje želje v javnih zborih.

Po sklepu zborovanja vpisalo se je 50 novih udov v društvo.

treffen. Sie haben gesehen, daß wir uns bei unseren Berathungen von keinem anderen Gesichtspunkte leiten lassen, als von dem der Nützlichkeit für den Bauernstand. Sie haben gesehen, daß wir uns nicht um die religiöse Ueberzeugung der einzelnen Mitglieder kümmern, und daß Jeder seiner religiösen Ueberzeugung nachkommen kann, und daß wir nur die materiellen, politischen und wirthschaftlichen Angelegenheiten behandeln. Für die wirthschaftlichen Interessen des Bauernstandes ist bis zum heutigen Tage noch nicht viel geschehen, weil eben der Bauernstand am längsten sich nicht frei gemacht und nicht eingegriffen hat in das politische Leben des Staates. Wir haben es unternommen, einzugreifen in die Speichen um das Rad vorwärts und dahin zu treiben, wo wir glauben, daß unsere Interessen mit der Vorwärtsbewegung der Maschine im Einklange stehen. Wir haben aber nur dann einen Einfluß, wenn der Verein durch eine mächtige Anzahl von Mitgliedern unterstützt wird. Heute schon gehören dem Vereine Hunderte von Gemeindevorstehern an und viele Mitglieder sind demselben beigetreten und der Verein zählt jetzt schon über 1600 Mitglieder. Sie haben gesehen, daß wir unsere Ansichten mit vollem Muthe in Gegenwart von — mitunter strengen — Regierungsvertretern auszusprechen wagen.

Redner schloß die Versammlung mit einem Hoch auf den Kaiser, welcher durch Sanctionirung des Vereinsgesetz es uns ermöglicht hat, unsere Wünsche in öffentlichen Versammlungen auszusprechen.

Nach der Versammlung ließen sich sofort fünfzig neue Mitglieder in die Vereinslisten einschreiben.

Dopisi.

(Iz Podjunske doline) na Koroškim. (Od kmeta za kmeta). Povedal sim zadnič ob kratkim, kaj delajo naši pervaki. Kaj so pervaki? Oni so učeni možje, v nemških višjih šolah so dobili pervo podlago njih omikanja in izobraženosti, in se zdaj vam Slovencom za voditelje narejajo in ponujajo in le na videž vaše zadeve podpirajo, de bi zraven dosegli svoje namen. Bog je zmešal delavcam jezik pri zidanji Babilonskega turna, sedajni pervaki pa mešajo vsesa naših Slovencov, tako de njih že skoraj poslušati in slišati ni mogoče. V našej Podjunskej dolini je takih pervakov dovolj; stojijo okolji nas, kot lovci v gozdu. Naj hujši med njimi so taki, ki so Krajnske ali Goriške prireje. Kakor lovci vseh zajcev, lesic sern i. t. d. ne polovijo in postrelijo, ravno tako ti pervaki nas Slovencev ne bodo dobili in pod svoj klobuk spravili. Glava teh pervakov je v Celovcu, truplo, noge in roke pa delajo po naših slovenskih krajih in motijo ljudi. Pride mi v misel pregovor, ki pravi: „Brez glave storjeno, je večidel skaženo.“ Kar ti pervaki ustno premalo opravijo, pomaga njim zeloznani časnik „Mir“. Pa govori v „Miru“ naj so zastran pojasnenja ali posvarjenja dani, nič koristnega in vspešljivega pomenka za nas Slovence na Koroškim nimajo. Kmetje sami pravijo: Besede „Mira“ so pleve med žitom, njegov glas je podoben kriču černih vran na polju. Kaj pa nam čitanje „Mira“ koristi? to de vemo, kaj pervaki počenajo in hočejo. Kar „Mir“ seje po lepih naših dolinah, to bo žel po visokih naših pečinah. Zrastil sim pri kmetih, živim med kmeti in delam s kmetom, zatoraj pa tudi dobro poznam njihove vsakoverstne zadeve. Kmetje me radi obšijejo in zaupno zmenoj govore. Zatoraj jaz le pišem od kmeta za kmeta kar je resnica. V Božičnih praznikih pride k meni kmet, ki pripoveduje: „Naš gospod zlo me nadležuje z časnikom „Mirom“. On dobi več listov po pošti in jih ponuja in trosi med ljudi. „Kmetskiga prijatelja“ ki mi je bil v opogled poslan mi pa on prepove brati in ga posili returnira ali nazaj pošlje. Dalje pravi kmet: „Pervaki delajo z listom „Mirom“ kot prodajavci judje z svojim slabim blagom. Mora njim hoditi hudo za kožo.“ Ko se tako po domače z možem pogovoriva vpraša me kaj mu je storiti ali bi ohranil „Mir“ ali bi si naročil „Kmetskiga prijatelja“, rečem in svetujem naj si obedva časnika obderži, de se prepriča kteri od njih je bolj resničen, in kteri bolj pametno piše. Ta verli in pametni kmet me vboga in to stori. Kar je kmet govoril in presodil o zgoraj imenovanih časnikov, pišem prihodnič; danes je dovolj od kmeta za kmeta.

Iz Braslovč XXX. Za Braslovčane mnogopomenljiv dan 13. april se bliža. Ta dan se bo vršila volitev novega občinskega odbora, in mislim, da bo dosedanjega gospoda župana kar spreletelo, ko bo slišal, da njegovo kričanje, ne voliti druzega bo imelo malo vspeha. Po oblastila, za ktera uže zdaj plačuje po 10 novcev, menda ne bodo imela toliko moči, da bi se volitev v smislu teh „prvakov“ izvršila. Če bo dalje tako šlo, bo trebalo ustrojti „minuendo-licitacijo“ za Braslovškega župana, ker bi gotovo dosedanji mnogo obetal, in tako občinsko blagajnico za nekoliko pomnotil. Komur toraj ne preseda županstvo, naj pride „na boj“. Se ve, da „po volitvi“ ne bo mogla reči

„Županova sestra Marjetka
Ki ima svoja zobovja redka“

svojemu vozaču s ponosom, da naj vozi po njenem povelju, ker ona je „sestra Braslovškega župana“. Čitalo se je v št. 11. od 15. marca „Slovenskega Gospodarja“ o varčnem gospodarjenji dosedajnega občinskega odbora. No, gmotnega čutstva o tej pravlici nismo imeli. Pod prejšnim županstvom, čigar načelnik je sicer tudi „kranjski privandranec“ bil, se je plačevalo občinskih doklad po 10% pozneje le po 5% in zadnje leto nič; pri vsem tem pa je prigospodaril občinsko hišo, kterej pa sedaj vzlic 13% občinskega davka žuga nevsmiljena osoda prodaje. Po „Slovenskem gospodarju“ soditi, so Braslovčani sami tujci; to je oziroma istinito, toda tujci so kupljena posestva plačali, in dopisnik misli

„Tisti kuje
Ki plačuje“.

Malo nas briga škandal, kojega dela Braslovčan se svojo brigo za izobčenje županstva iz trga; če se kaj tacega vidi na „zelenem drevesu Braslovškem“ kaj je pričakovati od „suhega“. Ljudstvo se je že toliko spametovalo, da ve, čemu je občinski odbor, da ni samo „figura“. Občinstvo bo tudi menda razvidilo, da molje, ki se sami psovkajo z „bedaki“ niso zmožni za vodstvo občinskega blagostanja. Poštenje, ki si ga iščejo po časopisih dosedanji odborniki, naj jim ga dajo časopisi; tržani, in kolikor je pametne okolice, jim ga bodo odrekali, ker je znano, da „les modro slikati“ ne spada med poslovna dela Braslovškega župana.

Razne stvari!

(Cesar daroval) je ljudski šoli v srednji vasi v kočevskem okraji 50 gold. v podporo.

(Noge vmival je S. V. naš cesar) na velik četertek 12 revnim možem, od kterih je bil nar starejši 93 nar mlajši pa 87 let star. Cesarica vmivala je 12 ženam noge, od kterih bila je nar starejša 96 let, nar mlajša pak 90 let stara.

(Cesarjevo potovanje) N. V. naš cesar obiskal bo na spodnjem Štajerskem pri potovanji kraje, kjer so garnizoni: Strass, Slov. Bistrico, Radgono, Maribor, Ptuj in Celje. Povsod je ta cesarjev namen zbudil veliko veselje pri prebivalcih. Po mestih se napravljajo komiteji, da bodo gledali sprejeti sposobno visocega gosta.

(Občina Laško) imenovala je ekscelenco barona Kübeka našega c. k. namestnika častnega teržana.

(Ekscelenc gospod baron Kozjek) cesarjev poslanec v Perziji in naš sodeželan odišel je preteklo nedeljo v Teheran, glavno mesto Perzije.

(Okrajni zastop v Ševnici) imenoval je nekdajnega c. k. profesorja doktor Ausserera zavoljo zaslug za šolo za uda okrajnega šolskega sveta. —

(Deželni namestnik na Koroškem) pisal je vsim okrajnim glavarjem, da naj bi gledali združeni z župani, da pride veliko ptujcev v deželo. —

(Serbska kraljica) ostala bo čez spomlad na Laškem. Prijateljske razmere med našim cesarjem in serbskim kraljem so prav terdne. To bode Ruse močno veselilo.

(K kronanji ruskega cara) bo menda šel v imenu cesarja avstrijanak nadvojvoda. Mesto Moskva dovolilo je za kronanje 300.000 rubeljnov (354.000 gold.)

(N. svetost oče papež) zastopati se bo dal pri kronanji ruskega cara v Moskvi po nekem kardinalu.

(Koroški poslanec vitez Moro) dobil je od srenje Hermagor zahvalo, da je koroške razmere tako po resnici izrekel. Korošci nočejo nobenega prepira. Ljubezen do domovine jim je večja, kakor vse druge želje.

(Poslanec doktor Vošnjak) hotel je imeti v Šoštajni velik zbor, da bi poročal o svojem delovanji v deržavnem zboru. Vse je bilo prav lepo pripravljeno, in zborovanje bi se bilo imelo otvoriti, pa nobenega poslušalca ni bilo. Iz tega se vidi, da so kmetje že siti norčije. Doktor Vošnjak bi storil nar boljše, če bi svoje poslanstvo odložil, če mu delžnost ni všeč zastopati vredno svoje volilce. V zboru volilcev, pri kterem je bilo menda 32 oseb, sklenila se je obširna resolucija, ktera pravi med drugim, da se mora sprejeti naš presvitli cesar, če pride na Štajersko, samo s kranjskimi in cesarskimi banderi. To pa je vender že preveč! Naša deželа je zedinjena 600 let s habsburško dinastijo, cela deželа se veseli prihoda narvišjega deželnega gospoda, cela deželа bo kinčana po praznično na dan, ko vstopi presvitli cesar v našo ljubo štajersko domovino; pervaki pak zapovedujejo, in sklepajo, da se banderi s štajerskimi deželnimi barvami belo-zelenimi ne smejo prikazati! Kdor je dober Štajerc gotovo ne bo zaničeval svoje deželе, pustil bo vihrati deželne belo-zelene bandere. Govorili bomo še več o tem predmetu, danes hočemo samo toliko še reči, da bi se na Kranjskem, kjer je pervaško gospodarjenje še hujše, kakor pri nas, gotovo no. beden ne upal priporočati deželno izdajo, Kra.

njci bi takemu gotovo pokazali, kar mu gre. Tudi pri nas zasluži, da bi se mu povedalo prav odkritosercno, kar mu gre. Bo se že zgodilo!

(Deržavni poslanci) zbrali so se 5. t. m. V pervih sejah bo menda viharno šlo, posvetovalo in sklepalo se bo o prenaredbi šolskih postav. Žalostni časi so prišli za nas. Okoli in okoli nas se trudi vsak narod, da bi napredoval, mi pa hodimo rakovo pot. To se bo grozno maščevalo nad nami. Več štajerskih kmetskih srenj poslalo je po poslancih doktor Foreggeru in Hackelbergu peticije za obderžanje šolskih postav kakoršne so, ker prav dobre so se do sedaj skazale. Šolske postave niso bile pri nas na Štajerskem samo nemcem, temveč ravno tako tudi slovencem v prid. Govor kmeta Poša v Weizu pove vam več o šolskih postavah. Poslanec Vošnjak je, saj se ve da, pri tistih, ki hočejo rakovo pot!

(Proti noveli za šolske postave) naredilo se je že več kot sto peticij. — Kje pa so naši učitelji?!

(Volitve okrajnega zastopa v Marenbergu) so se izveršile skoz in skoz po volji liberalcov. Voljenim želimo, da bi delali marljivo v prid svojega okraja.

(Ljubljanski občinski svet) vzel je penzijoniranim cesarskim služabnikom volilno pravico. N. V. naš cesar ljubi, kakor je znano, iz celega serca svoje zveste služabnike, oficirje, — in da se je vzela pravica volitve tim ljudem ravno letos, to ni samo krivično, temveč tudi prav neugodno.

(Zavoljo deržavne izdaje in razžaljenja cesarja) obsojen je bil v Pragi nekdo na 12 let teške ječe.

(Napredekaljubni Čehi) imajo s svojimi poslanci ravno take sitnosti, kakor naši štajerski kmetje s svojimi. Zavoljo novele za šolsko postavo terčili so po marsikterih krajih močno skupaj volilci z voljenimi poslanci; ti so slišali zaslužno resnico, opravičevali so se s tim, da je nevarnost, da bi znali priti toliko čerteni nemški liberalci do deržavnega kermila, če se ne zgodi volja združenim konservativnim. Mladočehi pa pri rečeh, kjer gre za napredek in omiko, nočejo slišati nič o borantiji, ter naznanili so odkritosercno, da njihov narod nima se bati ali skerbeti ničesa od nemcov.

(Devetdeset let star veteran) živi še v Remšniku, piše se Košir in živi v veliki revščini. Gospod Jožef Rudel, notar in župan v Marenbergu, sprejema mile darove za revnega starega moža.

(Iz Boznije) vzelo se bo menda okoli 5000 vojakov.

(Puško nove sorte) iznajdel je na Francoskem nek duhoven, s to puško ustrelji se 30 krat v eni minuti.

(Župana iz gornega Belaka) Leopold Wengerja so na zgornem Koroškem umorili.

(Poljaki so pa zares čudni ljudje.) Znano je, da deželа nima druzega, kakor mnogo dolga, zato morajo plačevati druge dežele zanjo, in za njeno oskerbništvo. Sedaj pak tirjajo, da bi se jim darovalo 75 milijonov, in naj bi se jim dalo še posebno darilo vsako leto, glasovali bodo, da naj se vpelja novela šolske postave po druzih deželah, zase pa je nočejo, za nje bi se morala peči posebna klobasa, zdaj pa prideta še dva poslanca, ktera se ne sramujeta izreči odkritosercno svojih želj namreč, da hočejo imeti Poljaki svoje kraljestvo, in da naj gledajo priti iz zveze z Avstrijansko. To so v resnici prav čudni ljudje!

(Naprava novih gruntnih bukev) stane na leto okoli 400.000 goldinarjev. Od 837 okrajnih sodnij na Avstrijanskem so zamogli napraviti nove gruntne bukve še le 193. 400.000 goldinarjev treba bo po tem takem menda plačati še marsiktero leto.

(Reveži) stanejo mesto Berolin vsako leto 4,300.000 mark. (2½ miijona goldinarjev.)

(V Cetinjih, černagorskem glavnem mestu) trešilo je v smodnikov magacin, ki je prav blizo mesta. Strela pak ni napravila posebne škode.

(Cerkev v Bistrici pri Bohinju) se bo na novo prav veličastna zidala. Duhovšina te fare je nabrala na tihem toliko denarja, da se more zidati cerkev v veliko veselje farmanov.

(Gospod fajmošter iz Weymislitza na Moravskem) umorjen je bil na prostem polji. Morilec, ki do sedaj še ni znan, zabodel ga je z nožem petnajstkrat.

(Poštne hranilnice) prav jako napredujejo. Meseca marca se je povikšal vložen denar od 1,584.388 goldinarjev na 2,357.403 goldinarjev. Vlagalcev bilo je konec marca 247.964.

(Teržaško mesto) dosedaj prosto dace, moralo jo bode od zanaprej plačevati. To pravijo bo obertniji in kupčiji v prid. Življenje v Terstu pa po tem gotovo ne bo cenejše.

(Kmetijska podružnica v Hrastniku) se prav živahno giblje. Pred kratkem govoril je gospod Ferdinand Roš v obilno obiskanem zboru o pomoči kravam pri porodu, če tele nima prave lege. Gospod uadučitelj Valentinič govoril je o sadjereji. Podružnica šteje do sedaj že 50 udov. Vsa čast jim!

(Na Ruskem) kradejo napej in naprej. Pred kratkem ukradenih je bilo v ministerstvu notrajnega 400.000 rubeljnov, pri nekem železniškem opravništvu pak 22 milijonov. In po takem se ljudje še čudijo, da ljudstvo ne da miru.

(V Ljubljani) napravila so bo katoliška tiskarna. Na Kranjskem so zrastli pervaki duhovnom še čez glavo, toraj hoditi hočejo duhovni tudi svoje pota.

(V Petrogradu) zaperlo se je pretečen teden čez 200 ljudi zavoljo puntarskega ravnanja, med tem je mnogo oficirjev (častnik) in študentov.

(Odbor učiteljske zveze štajerske) pri kteri zvezi je 34 učiteljskih društev sklenil je peticijo, da naj se zaverže novela šolske postave.

(V Monaco je banka za igro,) in možje in žene iz celega sveta hodijo tje zaigrati svoj denar. Pred kratkem je prišel tje Rus, ki je ravno podedoval 80.000 goldinarjev. V par dneh je zaigral ves denar in se je konečno ustreljil samega sebe. Samomori so tam v navadi.

(Grozovit umor) da sedaj policiji v Budapešti mnogo opraviti. Predsednika ogerskega gosposkega zbora grofa Jurija Majlata našli so v njegovem stanovanji umorjenega, zadavil ga je bil nekdo. Neko poročilo pravi da mu je bil tudi jezik izruvan. Umorjeni bil je iz ene nar boljših družin na Ogerskem, opiral se je tudi proti ločitvi Ogerske od Avstrije. Na cesarskem dvoru je bil Majlat zelo čislan. Hudodelca, ki ga je umoril, še niso dobili.

(Spodnještajerski regiment Nr. 87) dobil je ime: Fürst Hohenlohe - Schillingsfürst. Ta knez je naddvornik našega cesarja, toraj je eden nar višjih častnikov v naši državi.

(V Ameriki je bil mož) z imenom doktor Tanner, ki je večkrat poskušal živeti skoz 40 dni brez vsake hrane. Pred kratkem mogli so ga dati v norišnico.

(V apostolski cerkvi v Rimu) ustrelil se je pred nekoliko dni po celem mestu znan urar z revolverjem s četirimi kroglami; pred tem se je ravno spovedal in sveto obhajilo sprejel. Nesrečnega nesli so do smerti ranjenega v bolnišnico, ljudstvo pa se je rastreslo na vse kraje, in cerkev so morali zavoljo samomora zapreti.

(Grozna nasreča) zadela je neko vas v Gorni Armeniji. Vas leži med dvema hriboma, sedem dni metlo je s snegom, osmi dan pa se je odtergal sneg na hribih, in valil se v dolino pokončaje vse, kar mu je stalo na potu. 100 hiš je podertih in 59 ljudi najdlo je smert pri ti grozni nesreči.

(Proti katoliški veri) delajo in šuntajo posebno „pravoverce“ se imenovajoči Serbi, Černogorci, Bulgari i. t. d. Vsi ti so neomikani ljudje. Pred kratkem izjavil je nek list v Belimgradu v resnici požarno pisarijo proti katoliški veri in svetemu očetu. Pred nekoliko dni zasačila je turška vlada pri nekem geršekem („pravoverskem“) bukvarju mnogo bukev in pisarij, ktere šuntajo proti katoliški veri. Ruska deržavna vera je tudi vera „pravovercev“ in papež na Ruskem je ruski car.

(Ogenj pluvajoči hrib Aetna) na laškem otoku Sicilija zopet meče pepel iz sebe, in bojijo se, da bo začel močno ogenj in lavo izmetavati. Prebivalcem blizo hriba ležečih krajev naredili so koče dalje od hriba, da imajo iti, če se zgodi v resnici kaj hudega, vsaj pod streho.

(Iz Ljubljane naznanjajo se nam povodnji) na notranjskem. Močvirje zraven Ljubljane je proti Borovnici in Verhniki postalo celo jezero. Gradaščca je izstopila pri Viču blizo Ljubljane in zalila velik del mestnega gozda. Pri Planini izstopila je Unca, in zalila celo dolino. Pojka je tudi spravila pod vodo veliko planjave. Pod Šenpetrom in Prestrankom nastala so nova jezera. Ko pride naš list našim naročnikom na Notranjskem v roke bodo povodnji že preč kakor upamo. Želimo le, da bi se nikomu škoda ne godila.

(V Gotha na nemškem) sožganje merličev napreduje. Pred nekterimi dnevi so bila sožgana tam zopet dva merliča, dve gospe, ktere ste odločile v testamentu, da naj se po smerti njuna trupla sožgeta.

(V Indiji) umerje vsako leto okoli 200.000 ljudi pičenih od strupenih kač. Leta 1880 pobili so tam 212776 kač.

Važno za gospodinje!

Ne mislite, da boljšo

KAVO

in boljši kup dobite, če jo okaravnost od velikih zalog to je iz Hamburga ali Trsta kupite, kot pri nas.

Mi dva prodajava **kavo** kilo po goldinarji in višje; Kilo za goldinar in 20 kr. prodajava **prav dobro in lepo dišečo.** Tudi

čaj (Thee)

prodajava po stari ceni od 5 goldinarjev in višje, akoravno je davk večji. 5 kilo in več skupaj po pošti pošiljava še cenejši.

Walland in Pellé,

v Celju,

na velkem trgu in v poštni ulici.

Velika hrastova miza

za razpotegniti,

sposobna za gostilnico, se po ceni proda. Kje, pove administracija tega lista.

Današnem listu je pridjan prospekt o krepilnem olju „Karbolinej“ bratov Avenarius v Gau-Algesheim-u ob Renu.

Izdajatelj in odgovorni urednik Dr. Edvard Glantschnigg. — Založba in tisk Janez Rakusch-a v Celju.